

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

30 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Vladimir Timofti,
Judecători – Anatolie Țurcan și Elena Cobzac,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Stăvilă Vasile în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Edineț sediul Central din 29 martie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 iulie 2018, în cauza penală în privința lui

Șolohov Alexandr xxxxx, născut la xxxxx,
originar xxxxxx, domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 19.03.2018 - 29.03.2018;

Instanță de apel: 23.04.2018 - 04.07.2018;

Instanță de recurs: 02.11.2018 - 30.01.2019.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Edineț sediul Central din 29 martie 2018, Șolohov Alexandr a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.179 alin.(1) Cod penal, la amendă în mărime de 600 unități convenționale, echivalentul a 30 000 lei.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Șolohov Alexandr la 03 octombrie 2017, aproximativ la ora 15:00, încălcând prevederile art.29 din Constituție, ilegal și fără a avea consimțământul părții vătămate Carp Ghenadie a pătruns în gospodăria acestuia amplasată în xxxxx și continuând acțiunile sale îndreptate spre violarea domiciliului, refuzând la cerințele părții vătămate de a părăsi gospodăria, a inițiat un conflict cu Carp Ghenadie, în timpul căruia l-a numit cu cuvinte necenzurate și l-a amenințat cu răfuială fizică.

3. *Avocatul Stăvilă Vasile în numele inculpatului* a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, prima instanță urma să se expună în sentință asupra tuturor probelor esențiale administrate atât de către partea acuzării cât și apărării.

În speță, instanța a omis de a supune unei analize detaliate cele invocate de către partea apărării, deși argumentele expuse asupra nevinovăției inculpatului au fost supuse pertinentei și concludentei.

La fel, apelantul a menționat că învinuirea formulată are un caracter formal, fiind abstractă, ceea ce înseamnă că organul de urmărire penală și acuzatorul de stat

au încălcat drepturile și principiile, care au menirea să asigure dreptul la un proces echitabil în sensul art.6 § 1 CțEDO.

Informațiile conținute în actul de învinuire sunt insuficiente pentru a permite calificarea faptei inculpatului conform art.179 alin.(1) Cod penal.

Probele administrate și examinate în cadrul cercetării judecătorești demonstrează că inculpatul nu a săvârșit o faptă prejudiciabilă în sensul reglementărilor norme penale incriminate.

Prima instanță nu a desfășurat în mod argumentat, cu referire la prezența nemijlocită, atât în drept cât și în fapt, în acțiunile lui Șolohov a laturii obiective.

Astfel, instanța a ignorat să se expună asupra declarațiilor divergente ale părții vătămate Carp Ghenadie și ale martorului Carp Natalia, or, partea vătămată a indicat că colaboratorii de poliție au venit a doua zi la fața locului și au examinat cazul, însă martorul Carp Natalia, a declarat că colaboratorii de poliție au venit în aceeași zi la fața locului.

Mai mult, atât partea vătămată, cât martorul Carp Natalia, au pretins că l-au văzut pe Șolohov Alexandr cum a intrat în curtea casei lor, însă primul a descris că inculpatul purta cu totul alte haine decât cele cu era îmbrăcat, iar Carp Natalia nici nu a putut descrie cu ce era îmbrăcat inculpatul.

Prin urmare, aceste declarații urmează a fi apreciate critic de către instanța de judecată.

Apărarea a mai indicat că, organul de urmărire penală nu a ținut cont de art.29 din Constituție, conform căruia nu se consideră violare de domiciliu în cazurile în care imixtiunea în viața privată a persoanei prin violarea de domiciliu sau reședință se face: c) pentru prevenirea răspândirii unei epidemii, or, Șolohov Alexandr din drum, fără să pătrundă nici un pas în curtea casei lui Carp Ghenadie, a aruncat la groapa de gunoi, care se află în imediata apropiere de drum, tot gunoiul pe care ultimul în mod demonstrativ îl depozitase în drum, lângă poarta lui Șolohov Alexandr și care inevitabil putea să ducă la răspândirea unor maladii.

Apelantul a specificat că între partea vătămată și inculpat de mult timp sunt relații ostile, în speță lipsind latura obiectivă a infracțiunii, ce se realizează prin rămânerea ilegală în domiciliul sau reședința persoanei.

Totodată, inculpatul Șolohov Alexandr a avut pe durata urmăririi penale și examinării cauzei în instanța de judecată o poziție consecventă și obiectivă, fapt care asigură stabilirea adevărului în prezenta cauză.

4. Prin decizia Colegiului penal Curții de Apel Bălți din 04 iulie 2018, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere al utilității, veridicității și coroborării, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, ajungând la concluzia că vina inculpatului Șolohov Alexandr în comiterea infracțiunii prevăzută de art.179 alin.(1) Cod penal, s-a confirmat pe deplin.

În acest sens, instanța de apel a respins argumentele apărării privind lipsa de probe ce ar confirma pe deplin vina lui Șolohov Alexandr cât și lipsa elementelor infracțiunii în acțiunile acestuia, deoarece din materialele cauzei se confirmă în totalitate elementele infracțiunii prevăzute la art.179 alin.(1) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a reținut declarațiile părții vătămate Carp Ghenadie și ale martorului Carp Natalia care coroborează cu probele scrise, și anume: cu procesul-verbal privind constatarea unei bănuieli rezonabile a faptului pătrunderii ilegale în domiciliu lui Carp Ghenadie la 03.10.2017 de către Șolohov Alexandr (f.d.6); raportul polițistului de serviciu al IP Edineț din 03.10.2017, despre recepționarea comunicării telefonice (f.d.7); plângerea lui Carp Ghenadie adresată IP Edineț din 03.10.2017 (f.d.8); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 03.10.2017 (f.d.10-11, 14), actul din 04.10.2017 eliberat de comisia din cadrul Primăriei c. Parcova, r-nul Edineț (f.d.15-16).

La fel, instanța de apel a notat că, careva temeiuri de a pune la îndoială legalitatea acestor probe nu s-au constatat.

Totodată, instanța de apel a respins alegațiile apelantului referitor la caracterul sec al sentinței și anume lipsa unei motivații, deoarece din sentință rezultă că instanța s-a expus în mod detaliat asupra tuturor probelor, făcând o analiză amplă a acestora, ca urmare expunându-se detaliat asupra argumentelor participanților la proces.

Referitor la declarațiile inculpatului Șolohov Alexandr, pe care apărarea le indică drept o probă în confirmarea lipsei elementelor infracțiunii, instanța de apel a indicat că nu pot fi admise deoarece nu coroborează cu restul probelor din dosar, pe când declarațiile părții vătămate și ale martorilor audiați coroborează între ele fiind unele pertinente, concludente și utile.

La fel, instanța de apel a reținut că inculpatul Șolohov Alexandr anterior a fost tras la răspundere penală pentru infracțiunii similare și asupra aceleiași părții vătămate, ca urmare ultimul nu a făcut concluziile necesare dar și-a continuat acțiunile degradante și infracționale.

Analizând modalitățile de realizarea a laturii obiective, instanța de apel a menționat că, este greșită poziția apărării care a indicat despre lipsa laturii obiective în situația în care inculpatul personal recunoaște despre pătrunderea în gospodăria lui Carp Ghenadie. Apărarea indică despre lipsa laturii obiective de rămânere ilegală în domiciliu sau reședința persoanei însă trece cu vederea pătrunderea ilegală, care la fel este o modalitate a laturii obiective comise prin acțiune spre deosebire de celelalte două modalități care se consideră a fi comise prin inacțiune.

Pe lângă faptul, că din declarațiile lui Șolohov Alexandru se confirmă pătrunderea acestuia în gospodăria lui Carp Ghenadie, din declarațiile părții vătămate Carp Ghenadie și a martorului Carp Natalia se confirmă și refuzul acestuia de a părăsi ograda lui Carp Ghenadie.

În acest sens instanța a reținut declarațiile părții vătămate Carp Ghenadie și martorului Carp Natalia drept pertinente, concludente și veridice, deoarece aceste declarații coroborează cu raportul ofițerului operativ din 03.10.2017 și plângerea depusă de Carp Ghenadie în care se indică nemijlocit faptele comise de Șolohov Alexandr la 03 octombrie 2017.

La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel a indicat că, prima instanță corect s-a condus de prevederile art.10 Cod penal, precum și de circumstanțele cauzei care influențează la categoria și termenul de pedeapsă.

5. Avocatul Stăvilă Vasile în numele inculpatului, în temeiul pct.8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs hotărârile adoptate, solicitând casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, instanțele au aplicat eronat legislația, precum și au dat apreciere eronată probelor examinate în ședințele de judecată.

În asemenea context, menționează că, concluziile privitor la vinovăția lui Șolohov Alexandr sunt contrare circumstanțelor de fapt constatate și sunt bazate doar pe depozițiile părții vătămate Carp Ghenadie și soției acestuia Carp Natalia, în calitate de martor, însă instanța la judecarea cauzei, a luat în considerație numai probele acuzării, majoritatea cărora au fost incluse în rechizitoriu, fără a le aprecia la o justă valoare și prin coroborarea lor cu circumstanțele de fapt constatate. Aceasta denotă că instanța în concluziile sale privitor la constatarea vinovăției nu a fost imparțială.

Așa deci, prezintă interes declarațiile părții vătămate Carp Ghenadie și martorului Carp Natalia, care este și soția acestuia, care de facto sunt părți interesate și care pe parcursul examinării cauzei în instanța de fond au dat dovada de o lipsă de sinceritate, fapt ce generează dubii rezonabile de a crede că ultimii, atât în cadrul urmăririi penale, cât și pe parcursul examinării cauzei au avut scopul de a contribui nejustificat la imputarea inculpatului a unei infracțiuni pe care acesta nu a săvârșit-o.

Astfel, instanțele de fond au ignorat să se expună asupra faptului că, partea vătămată Carp Ghenadie a indicat că colaboratorii de poliție au venit a doua zi la fața locului și au examinat cazul, însă martorul Carp Natalia, a declarat că colaboratorii de poliție au venit în aceiași zi la fața locului, atât partea vătămată, cât și soția acestuia în calitate de martor, au pretins că l-au văzut pe Șolohov Alexandr cum a intrat în curtea casei lor, însă primul a descris că inculpatul purta cu totul alte haine decât cele cu era îmbrăcat, iar Carp Natalia nici nu a putut descrie cu ce era îmbrăcat inculpatul.

În opinia recurentului din probele administrate pe caz nu rezultă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Instanța de fond nu a desfășurat, în mod argumentat, prezența nemijlocită în acțiunile inculpatului Șolohov Alexandr a laturii obiective.

Învinuirea este bazată în exclusivitate doar pe declarațiile părții vătămate și soției acestuia, care însă urmau a fi apreciate critic.

Conform art.29 din Constituție, nu se consideră violare de domiciliu în cazurile în care imixtiunea în viața privată a persoanei prin violarea de domiciliu sau reședință se face: c) pentru prevenirea răspândirii unei epidemii, or, Șolohov Alexandr din drum, fără să pătrundă nici un pas în curtea casei lui Carp Ghenadie, a aruncat la groapa de gunoi, care se află în imediata apropiere de drum, tot gunoiul pe care ultimul în mod demonstrativ îl deponatase în drum, lângă poarta lui Șolohov Alexandr și care inevitabil putea să ducă la răspândirea unor maladii.

6. Asupra recursului declarat a prezentat referință procurorul care s-a expus pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel, în strictă conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a verificat, a verificat și s-a pronunțat pe fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Mai mult, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel, iar motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat

inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să decidă asupra inadmisibilității recursului în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal constată că titularul acestuia invocă temeiul de casare prevăzut la pct.8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Raportând norma de drept citată la circumstanțele cauzei, Colegiul constată că acest temei nu-și găsește confirmare în speța dedusă judecării.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, relevă în mod concludent că prima instanță dispunând condamnarea lui Șolohov Alexandr în baza art.179 alin.(1) Cod penal, corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale inculpatului, în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, fiind apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor.

În acest context, Colegiul penal respinge ca neîntemeiat argumentul recurentului că, prezintă dubii declarațiile părții vătămate Carp Ghenadie și martorului Carp Natalia, care sunt părți interesate pe cauză și care au dat declarații contradictorii, deoarece partea vătămată a indicat că colaboratorii de poliție au venit a doua zi la fața locului și au examinat cazul, însă martorul Carp Natalia, a declarat că colaboratorii de poliție au venit în aceiași zi la fața locului, partea vătămată a indicat că inculpatul purta cu totul alte haine decât cele cu care era îmbrăcat, iar Carp Natalia nici nu a putut descrie cu ce era îmbrăcat inculpatul.

Or, după cum a indicat instanța de apel, declarațiile părții vătămate Carp Ghenadie și ale martorului Carp Natalia coroborează cu celelalte probe administrate de către organul de urmărire penală, iar faptul că aceștia divergent au indicat când colaboratorii de poliție s-au prezentat la fața locului și hainele cu care era îmbrăcat inculpatul nu duce la schimbarea situației, odată ce atât partea vătămată cât și martorul au indicat cu exactitate acțiunile întreprinse de inculpat.

Totodată, Colegiul penal reține că argumentele avocatului invocate în cererea de recurs privind modalitatea de apreciere a probelor și neîntrunirea în acțiunile inculpatului a laturii obiective, au constituit obiect de examinare în instanța de apel și, cărora instanța le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct.4, concluzii care se însușesc de către instanța de recurs pe deplin și astfel nu se mai impune reluarea unei motivări repetate, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 al hotărârii sale în cauza Albert c. României din 16 februarie 2010, a statuat că, art.6 §1 din CtEDO, deși obligă

instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Mai mult, motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către avocat nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Stăvilă Vasile în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 iulie 2018, în cauza penală în privința lui *Șolohov Alexandr xxxxx*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 28 februarie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac